

Dosarul nr. 3ra-1302/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (judecătorul: R. Berdilo)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: Iu. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru)

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Bancov împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea ilegalității deciziei, repunerea în dreptul lezat și obligarea recalculării pensiei pentru vechime în muncă și achitarea pensiei pentru vechime în muncă, recalcularea acesteia în cazul majorării generale a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie,

împotriva deciziei din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, fiind menținută hotărârea din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 25 octombrie 2017, Ivan Bancov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea ilegalității deciziei, repunerea în dreptul lezat și obligarea recalculării pensiei pentru vechime în muncă și achitarea pensiei pentru vechime în muncă, recalcularea acesteia în cazul majorării generale a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie.

În motivarea acțiunii a indicat că, în perioada anilor 1983-2013 a activat în organele procuraturii, având o vechime în munca de procuror de 28 ani și 8 luni.

A menționat că, începând cu 19 ianuarie 2005, în conformitate cu Legea cu privire la Procuratură nr. 118-XV din 14 martie 2003, în vigoare la acel moment, i-a fost stabilită pensia pentru vechime în muncă în mărime de 80 % din salariul mediu lunar, potrivit funcției deținute, cu recalcularea acesteia la fiecare majorare a salariului mediu lunar a procurorului în funcție.

A susținut că, odată cu majorarea salariului procurorului în exercițiu în baza Legii nr. 355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, de la 01 ianuarie 2006 și 01 ianuarie 2008, cuantumul pensiei a fost recalculat conform dreptului dobândit.

Reclamantul Ivan Bancov, considerând că organele de asigurări sociale i-au încălcat dreptul la pensie, dobândit anterior, prin aplicarea obligatorie pentru procurorii pensionați a principiului recalculării pensiei la majorarea ordinară a salariului lunar al procurorului în funcție, la 07 septembrie 2017 s-a adresat cu o cerere prealabilă întru restabilirea sa în dreptul de a beneficia de principiul recalculării pensiei în legătură cu majorarea salariului procurorului în funcție, potrivit prevederilor Legii nr. 37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355 din 23 decembrie 2003 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar, Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură și a Legii nr. 152 din 01 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

A reținut că prin decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. B-1697/17 din 11 octombrie 2017, i-a fost refuzat în recalcularea și achitarea pensiei.

Reclamantul consideră că, Casa Națională de Asigurări Sociale urmează să-i recalculeze pensia pentru vechime în muncă, ținând cont de majorarea salariului procurorului, începând cu 05 aprilie 2013 (data intrării în vigoare a Anexei nr.3 la Legea-nr.37), majorarea ulterioară de la 01 august 2016 (data intrării în vigoare a Legii nr. 152) și de fiecare dată a majorării salariului procurorului în exercițiu în funcția dată - șef de secție din cadrul Procuraturii Generale pe viitor.

Reclamantul Ivan Bancov a solicitat, recunoașterea ca fiind ilegală a deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. B-1697/17 din 11 octombrie 2017, repunerea în dreptul lezat și obligarea la recalcularea pensiei pentru vechime în muncă și achitarea pensiei pentru vechime în muncă, cu recalcularea acesteia în cazul majorării generale a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie. Recalcularea de efectuat de fiecare dată din data de 1 a lunii în care a fost și va fi efectuată majorarea salariului procurorului în exercițiu.

Prin hotărârea din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă acțiunea lui Ivan Bancov.

A fost anulată decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. B-1697/17 din 11 octombrie 2017.

A fost repus Ivan Bancov în dreptul lezat de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă în dependență de majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută și data ieșirii la pensie.

A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze pensia pentru vechime în muncă și să achite pensia pentru vechime în muncă lui Ivan Bancov, cu recalcularea acesteia în cazul majorării generale a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie. Recalcularea de efectuat de fiecare dată din data de 1 a lunii în care a fost și va fi efectuată majorarea salariului procurorului în exercițiu.

Prima instanță a reținut că, atât Legea nr 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, cât și cele anterioare (din 1992 și 2003) asigură reglementarea garanțiilor sociale, una din ele fiind acordarea pensiei procurorului ca entitate de

demnitate publică, la o anumită vârstă - 50 ani, cu respectarea obligatorie a principiului de recalculare a pensiei la fiecare creștere ordinară a salariului lunar al procurorului în funcție, reclamantul beneficiind de acest drept din 19 ianuarie 2005.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 26 februarie 2018, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 16 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată.

Prin decizia din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, menținută hotărârea din 16 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La 03 august 2018, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs.

În motivarea recursului reiterând motivele de fapt și de drept expuse pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

A subliniat că, argumentele lui Ivan Bancov precum că prin refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale de recalculare a pensiei, acesta a fost lipsit de un drept garantat de lege nu pot fi reținute, or, prin instituirea de către legislator a unor noi prevederi de asigurare socială, dreptul procurorilor la asigurare socială este garantat și în continuare.

A solicitat recurența, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare, cu respingerea acțiunii integral.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 19 iunie 2018 (f.d. 154-155, 156-165), fiind expediată în adresa părților la 09 iulie 2018 ce se atestă prin scrisoare de însoțire nr.7582 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 167), însă, confirmarea privind recepționarea acesteia de către recurența la materialele dosarului lipsește.

Astfel, instanța de recurs consideră că Casa Națională de Asigurări Sociale s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 03 august 2018, în termen. (f.d. 168-170)

Examinând temeiurile recursului declarat în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară.

Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține, că obligația de a motiva un act judecătorec poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean